

Ο ΒΙΟΔΙΣΤΑΣ (Ο) ΣΠΥΡΟΣ

Ἀθάνατος, φάντασμα, ακιὰ
Μι, κνηρή καὶ μὰς περὶ ἀπὸ ἕψη ἀπὸ τῆ γῆ
ἀφρον μὲ μὰ τον δοξαριά
ἄλλο; Ὁρφεύς, ἐν Κόσμημα τον ἔτιφρη εἰς φουρή.

ΧΡ. ΕΣΠΕΡΑΣ

- Ναι εἶμαι νεκροῦ ὄψις.
- Εἶμαι μόνον σὺ νεκροφύλαξ στὸ νεκροταφεῖο;
- Ὁ ἀνεμος ἦτο τόσο δυνατός, ὥστε ἐστάθησαν ἕνα λεπτόν. Καὶ ὁ νεκροῦ ὄψις ἀκινήτῃ, ἀφ' οὗ ἐπερίμενε νὰ περάσῃ ἡ δύναμις τοῦ ἀνέμου.
- Ἦμῶστε τρεῖς; ὁ ἕνας ἔχει πυρετό, ὁ ἄλλος κοιμᾶται. Οἱ δύο μας συναλλάσσονται.
- Ἦστε ἕνα, πτόρημα μου. Ἄλλὰ τί ἀνεμος εἶναι αὐτός; τί ἔνεμος; Οὐδολοῦει σὺν ἀγριο θηρίο.... Ἄχ, ἄχ, ἄχ....
- Ἀπὸ τοῦ ἔρχεσαι ἄνθρωπος;
- Ἀπὸ πολὺ μακριὰ. Εἶμαι ἀπὸ τῆ Βολόγχα. Πηγαῖνω στὸς ἁγίους τόπους, καὶ προσεύχομαι γιὰ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους. Κύριε ἐλέησον μας καὶ σῶσον μας.
- Ὁ νεκροφύλαξ σιωπᾷ ἑμὲν στιγμὴν διὰ ν' ἀνάγῃ τὴν πύλιν του. Στάζειται ἀπὸ πῆλο ἀπὸ τὴν πλάτη τοῦ ὀδοιπόρου καὶ ἀνάβει μερικὰ σπύρτα. Ἡ λάμπρις τοῦ πρώτου σπύρτου φωτίζει διὰ μίαν στιγμὴν ἕνα μέρος τῆς δειδροστοιχίας δεξιά, τὸ λευκὸν μνημεῖον μὲ τὸν ἀγγε-